

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

اداره پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان"
۰۴ دسمبر ۲۰۲۴

"رحیمه توخی" به جاودانگی پیوست، یادش گرامی باد!

با تأسف «رحیمه توخی» یکی از زنان آگاه جنبش انقلابی کشور بعد از یک بیماری طولانی دیروز در یکی از شفاخانه های تورنتو به جاودانگی پیوست .

ضایعه از دست دادن «رحیمه جان» این زن مبارز ، آگاه و آزادیخواه و شاعر انقلابی را به همه زنان و مردانی که در برابر ارتجاع و امپریالیزم و ارتجاعی ترین نیروی سیاه مذهبی طالب و طالبیسم می رزمند و هم چنان به فرزندان گرامی یاد تسلیت می گوئیم .

گرامی یاد «رحیمه جان» چون از ملا و اخوند و خرافات مذهبی بشدت متنفر بود وصیت کرده بودند که پیکر شان مانند پیکر شوهرش گرامی یاد «کبیر توخی» در مراسم کوچک خانوادگی سوختانده شود.

پیکر گرامی یاد «رحیمه جان» بنابر وصیت خودش امروز سوزانده و خاکسترش به خانواده شان داده شد.

گرامی یاد «رحیمه جان» بعد از زندانی شدن شوهر انقلابی و مبارزش گرامی یاد «کبیر توخی» یکی از

پیش‌تازان جنبش چپ کشور زندگی سختی را آغاز کرد هم‌تربیه فرزندان و هم‌کار در بیرون از خانه و کار در داخل خانه و پایواری شوهرش به دوش وی افتاد.

قوادان خلقی - پرچمی برای زهر چشم گرفتن از خانواده‌ها رفتن به پایواری زندانیان را به جنهمی تبدیل کرده بودند که تحملش برای همه آسان نبود. پرچمی - خلقی‌ها به بهانه‌های واهی چون احضارات و یا جزای شدن زندانیان به خاطر اعتصاب به هفته‌ها زندانیان و خانواده‌ها را در حالت کشنده بی‌خبری از همدیگر قرار می‌دادند.

بعد از سرنگونی مزدوران خلقی - پرچمی زنده‌یاد «رحیمه جان» کتاب خاطرات ۸ سال پایواری را که از جمله محدود کتابهایست که درد و رنج فامیل‌ها در دوران اسارت فرزندان، برادران و شوهران‌شان را در زمان حاکمیت مزدوران روس بیان می‌کند تحریر کردند.

در این کتاب پایواریان که هر کدام به علاوه غذا و لباس فرزندان خود را هم به دوش داشتند در سرمای کُشنده دشت پلچرخ از ساعت ۵ صبح بعد از رفع قیود شبگردی تا ساعت ۷ شام در پشت زندان به امید گرفتن یک پارچه خط از زندانی خود با شکم‌های گرسنه تمام روز را تا شام انتظار می‌کشیدند.

به علاوه کتاب هشت سال خاطرات پایواری از گرامی‌یاد «رحیمه جان» شش دفتر شعر هم باقی مانده است

* - دفتر اول «پیام آتشین» به آنانی که به خاطر آزادی و دموکراسی واقعی می‌رزمند اهداء گردیده

* - دفتر دوم «ای زن» به زنان دربند افغانستان و ایران و زنانی که به ضد اشکال ستم خرافات و امپریالیسم می‌رزمند

* - دفتر سوم «ای کارگر» به کارگرانی که به ضد استثمار و امپریالیسم می‌رزمند اهداء گردیده

* - دفتر چهارم «امید به آزادی» که به دخترشان «زحل جان» اهداء گردیده

* - دفتر پنجم «رهائی زنان»

* - دفتر ششم «قصه‌های فلکوریک» برای اطفال را به نظم کشیده بودند.

یاد این زن مبارز و آزادیخواه برای همیشه گرامی باد!